

Domne™, de ce nu mai citesc tinerii? Înainte să ne aruncăm muncitorește în asumptii despre cum se deteriorează generațiile, hai să punem lucrurile în context. Cu flexibilitate și deschidere la nou! A citi nu înseamnă doar a termina o carte. Ce înseamnă de fapt „a citi”? As porni de la Dicționar: Sensul de bază al verbului A CITI este „A parcurge un text (pronunțând cuvintele sau nu) pentru a lua cunoștință de cele scrise.” Ei bine, citesc tinerii? Nu citesc? În ce indicatori putem măsura acest fenomen? Deseori măsoară numărul de cărți citite pe o perioadă determinată de timp și tragem concluziile privitoare la evoluția sa. Pierdem însă din vedere substituenții. Schimbările comportamentale.

Un tânăr își petrece mult timp surfând pe net, stand pe chat sau Facebook, trimitând și primind SMS-uri, uitându-se la filme (subtitrate! adică, știți, cu niste texte puse acolo jos, în timp ce actorii se ceartă, se iubesc, se împuşcă sau înving în luptele cu extraterestii care amenință invariabil Statele Unite). Tinerii primesc emailuri, rasfoiesc ziare gratuite prin metrou și, da, chiar mai citesc și cărți! Mai toate situațiile exemplificate mai sus implică ceea ce, după definiția de dicționar, ar intra fix în categoria „cititului”. Desigur, este vorba despre alte forme de manifestare, despre alt tip de conținut, cu alte posibile finalități, care sunt în sine subiect de dezbatere. Este însă vorba despre citit. Dacă am exprima cititul în alt indicator spre exemplu, în cuvinte citite pe zi (știu că sună ciudat, dar hai să ne imaginăm că s-ar putea măsura cumva) teama mi-e că indicatorul ar fi în creștere semnificativă pe ultimii ani. Tocmai în condițiile în care emailul, instant messaging-ul, sms-uiala sunt la ordinea zilei. Apropo, recent, s-au aniversat 20 ani de la inventarea SMS-ului, de către un inginer finlandez. Se estimează că, de atunci, s-au trimis 8 trilioane de sms-uri. Interviu realizat de BBC cu această ocazie s-a făcut prin SMS. Cool, nu-i așa? (dacă vreți să-l citiți: <http://www.bbc.co.uk/news/technology-20555620>)

Cartea nu prea mai arată a carte. Dacă nu mă credeți, întrebați-l pe Jonge Cauz, președintele prestigioasei enciclopedii Britannica (business cu rădăcinile pe undeva pe la sfârșitul secolului XVIII), cel care a anunțat în martie 2012 că ediția din 2010 va fi ultima pe hârtie. Digitalul vine peste noi în forță. Cartile sunt eCarti. Cu plusuri și minusuri, generând topicuri pline de argumentații între nostalgici, techies și environmentaliști. Când citim, putem să o facem în multe moduri. Pe hârtie, pe calculator, pe tableta, pe eReader sau chiar pe telefon. (Nu aduc aici în discuție audio book-ul, deoarece ne îndepărtăm de definiția „cititului”).

Articol trimis spre publicare și platformei Youth Monitor